

er fremkaldt ved de Bemærkninger, som det ærede 15de tingvalgte Medlem (Godskesen) gjorde. Jeg behøver ikke at begrunde det nærmere. Det er ganske svarende til mine Udtalelser allerede ved første Behandling.

Derimod udkræver Ændringsforslag Nr. 3 nogle Bemærkninger af mig. Det gaar ud paa, at der som nyt fjerde Punktum i Retsplejelovens § 600 tilføjes: „Staten er ikke forpligtet til at anvende den kommunale Tjenestemand til Udpantning for de Staten tilkommende Skatter m. v., der opkræves af Statsmyndigheder“. Efter Lovforslagets Fremsættelse paa Rigsdagen saa sent som den 2den ds. har Skattedepartementet gjort Justitsministeriet opmærksom paa, at man hidtil har været tilbøjelig til at mene, at de kommunale Pantefogders Udpantningspligt og ret væsentlig burde begrænses til Afgifter, der oppebæres af Kommunerne eller opkrævedes ved kommunal Foranstaltning, saaledes at man i alt Fald ansaa det for ønskeligt, at man med Hensyn til Afgifter, der opkræves af selve Statsmyndigheden, stilledes frit med Hensyn til, om man vilde benytte de kommunale Pantefogder eller de sædvanlige Myndigheder. Paa dette indskrænkede Omraade skulde man altsaa efter Skattedepartementets Mening altid senere, ogsaa under Hensyn til, at man ved Benyttelse af Pantefogder giver Afkald paa Gebyrer, kunne overveje, i hvilket Omfang man for Statskatternes Vedkommende vilde benytte de kommunale Pantefogder. Det er disse Betragtninger, som man neppe vil kunne bestride Rimeligheden af, der har bevirket dette Ændringsforslag. De har imidlertid ikke gjort det nødvendigt hidtil at foretage yderligere Begrænsning i den tidligere Bestemmelse med Hensyn til Pantefogder, thi denne har nemlig hidtil kun været gældende for København, Frederiksberg, og Købstæderne, og der opkræves saavel Statsskatter som kommunale Skatter netop af de kommunale Myndigheder, hvorimod den ved dette Lovforslag i øvrigt foreslaaede Udvidelse af Pantefogedinstitutionen til samtlige Landkommuner, for saa vidt denne Begrænsning ikke foretages, vil komme i Strid med den Grundtanke, som har foranlediget Skattedepartementets seneste Henvendelse. Paa Landet gælder nemlig stadig Amtstueforordningen af 8. Juli 1840, hvorefter al Amtstue-skat, altsaa Skatter paa fast Ejendom, opkræves gennem Statsmyndighederne,

gennem Amtstuerne, uden at Kommunerne hidtil har haft noget at gøre hverken med Opkrævning eller Inddrivelse af disse Skatter, og Forordningen af 1840 indeholder en Række Bestemmelser med Hensyn til de nuværende Fogders, Dommernes, Inddrivelse af Skatterne, som Skattedepartementet anser det for ønskeligt at staa frit overfor. Derfor vil det være rimeligt, forekommer det Justitsministeriet, af Forsigtighedshensyn at bevare en Ventil, altsaa i hvert Fald for Øjeblikket at foretage en Begrænsning af Pantefogdernes Ret paa den Maade, der er foreslaaet i Ændringsforslag Nr. 3, som jeg haaber, det høje Ting vil kunne tiltræde.

Nygart: De to første Ændringsforslag har jeg intet at sige til, men kan anbefale dem; de er jo af rent formel Karakter. Ændringsforslag Nr. 3 er udførligt omtalt af den højtærede Minister, saa heller ikke det behøver jeg yderligere at omtale, men jeg kan paa mit Partis Vegne give det Tilslutning. Jeg tror alligevel, at Sognekommunerne ude omkring bliver hjulpet paa den Maade, de har ønsket, naar de kan lade de Afgifter, som de skal opkræve, inddrive ved kommunale Pantefogder. At Skattedepartementet nu har fundet det nødvendigt at sikre sig denne Ventil, skal jeg ikke sige det mindste til; Forsigtighed er jo en Borgmesterdyd, og jeg tror, at vi roligt kan lade Lovforslaget passere ogsaa med denne Ændring.

A. P. Hansen: Naar Skattedepartementet mener, det er rigtigst, at disse Forsigtighedsregler gennemføres, og da det i øvrigt maa formenes, at Bestemmelsen herom ingen praktisk Betydning vil faa, kan ogsaa jeg under Henvisning til den af den højtærede Justitsminister giyne Oplysning anbefale Ændringsforslagene og det efter disses Vedtagelse ændrede Lovforslag til Vedtagelse.

Godskesen: Ogsaa jeg kan anbefale Ændringsforslagene. Ændringsforslag Nr. 2 indeholder, som den højtærede Justitsminister har bemærket, en Imødekommen af de Bemærkninger, som jeg tillod mig at fremsætte ved første Behandling, og hvad angaar Ændringsforslag Nr. 3, forekommer det mig, at det er ganske naturligt, at Statsmyndighederne bliver Herre over, om Skatteudpantningen skal betros til den samme Person, som indriver de kommunale Skatter.